



Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De episcopo qui alium sine sua voluntate episcopum ordinauerat. xxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

dinatum. Si autem non minus quam à tribus apostolis tantus vir fuit ordinatus, patet profecto, eos formam instituente domino tradidisse, non minus quam à tribus episcopis, episcopum ordinari debere. sed crescente numero episcoporum, nisi necessitas interuenerit, debent etiã plures augeri. Si autem archiepiscopus obierit, & alter ordinandus archiepiscopus fuerit, omnes eiusdem prouinciæ episcopi ad sedem metropolitanam conueniant, ut ab omnibus ipse eligatur & ordinetur. Oportet autẽ ut ipse qui illis omnibus præesse debet, ab omnibus illis eligatur & ordinetur. Reliqui verò comprouinciales episcopi, si necesse fuerit, cæteris cõsentientibus, à tribus iussu archiepiscopi cõsecrari possunt episcopi, sed melius est si ipse cum omnibus eum qui dignus est, elegerit, & cuncti pariter consecrauerint pontificem. Et licet illud necessitate cogente concessum sit, illud autem quod de archiepiscopi consecratione præceptum atque prædictum est, id est, ut omnes suffraganei eum ordinent, nullatenus immutari licet, quia qui illis præest, ab omnibus episcopis quibus præest, debet constitui. Sin aliter praesumptum fuerit, viribus carere non dubium est, quia irrita erit eius secus acta ordinatio.

De episcopo qui alium sine sua voluntate episcopum ordinauerat. Cap. XXIX.

*Ex epist.
Simplicij
papæ mis-
sa Ioanni
Rauennã-
si episco.
cap. 1.*

Siquis esset intuitus ad normam ecclesiasticæ disciplinæ, vel si quid apud te sacerdotalis modestiæ teneretur, nunquam plestibiles perpetrarentur excessus. A quibus si nullo te paternarum regularum poteras continere præcepto, saltem sanctæ memoriæ prædecessoris tui fueras reuocandus exemplo, qui cum faciendo presbyterum minus deliquisset inuitum, senserat tamen dignum pro tali usurpatione iudicium. Vbi ista didicisti, quæ in fratrem & coepiscopum nostrum Gregorium, non electione, sed inuidia perpetrasti, quem inexcusabili violentia pertrahi ad te passus es, atque vexari, ut ei honorem tantum, non per animi tranquillitatem sed per amentiam, sicut dicendum est, irrogares? Neque enim talia potuissent fieri, sanitate consilij. Nolumus exaggerare quod gestum est, ne cogamur iudicare quod dignum est. Nam priuilegium meretur amittere, qui permissa sibi abutitur potestate.